

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123202885
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123202885.1

Uznesenie

2 17Csp/26/2023

Okresný súd Prešov v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: McGrath & Arthur s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Tomáš Petko s.r.o., so sídlom Drotárska cesta 7, 811 02 Bratislava, IČO: 50 218 107, o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 800 EUR takto

rozhodol:

2 17Csp/26/2023

I. Konanie zastavuje.

II. Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

3 17Csp/26/2023

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.03.2023 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 800 EUR ako primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa poukazujúc na skutočnosť, že bola v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 32Csp/178/2020 úspešná ako spotrebiteľka v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia.

2. Žalovaný v reakcii na doručenú žalobu a výzvu na vyjadrenie sa k nej podaním zo dňa 18.04.2023 uznal žalobkyňou uplatnený nárok, avšak neuznal jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Mal za to, že pred podaním žaloby o primerané finančné zadosťučinenie ho žalobkyňa mala vyzvať na úhradu predmetnej sumy, čím by sa vyhlí súdному konaniu a navyšovaniu nákladov na oboch stranách. S poukazom na § 256 ods. 2 CSP navrhol, aby súd zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania žalovaného.

3. Žalobkyňa v replike zo dňa 04.05.2023 uviedla, že doposiaľ nedošlo k vykonaniu úhrady jej nároku. Nerozumela námietkam žalovaného a mala za to, že žalovaný má vedomosť o existencii ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a tým aj o legitímnom nároku žalobkyne na PFZ, preto mohol žalovaný sám už pred podaním žaloby alebo ešte v základnom konaní iniciatívne bez vyzývania pristúpiť na mimosúdne odškodnenie, čo však neučinil, ale naopak, jej nárok popieral. Považovala za absolútne vecne a procesne nesprávne rozhodnutie, ktorým by súd jedným výrokom judikoval nárok žalobcu a vo vzťahu k trovám konania by druhým výrokom rozhodol opačne a priznal náhradu trov konania žalovanému v plnom rozsahu. Mala tiež za to, že trovy právneho zastúpenia by žalovanému vznikli beztak aj za situácie, keby nebola podaná žaloba, a to za právne úkony mimosúdneho urovnania.

4. Podaním zo dňa 10.05.2023 zobrala žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaný jej dňa 09.05.2023 zaplatil istinu 800 EUR. Navrhla, aby jej súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktoré zároveň vyčíslila v sume 305,99 EUR.

5. Súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k späťvzatiu žaloby a trovám konania, vrátane prípadnej aplikácie § 257 CSP.

6. Žalovaný podaním zo dňa 18.05.2023 súhlasil so späťvzatím žaloby a zastavením konania. Čo sa týka trov konania zotrval na predchádzajúcej argumentácii, že žalobkyňa nevyužívajúc predžalobnú výzvu a predsúdne uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia spôsobila vznik trov na strane žalovaného. Poukázal na § 256 ods. 2 CSP a zásadu procesného zavinenia, kedy môže dôjsť k tzv. separácii trov konania a náhradu trov konania môže znášať aj strana, ktorá mala v konaní úspech, ak protistrane vzniknú trovy procesným zavinením inak v spore úspešnej strany. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa zapríčinila súdne konanie a následne aj jeho zastavenie, pričom ku vzniku trov konania došlo v príčinnej súvislosti s konaním žalobkyne. Ak by totiž žalobkyňa pred podaním žaloby vyzvala žalovaného na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia, nedošlo by k vzniku trov konania ani jednej zo strán sporu. Navrhoval preto, aby mu súd priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Následne súd zaslal vyjadrenie žalovaného žalobkyňi spolu s výzvou, aby sa vyjadrila k otázke trov konania a možnosti aplikácie § 257 CSP.

8. Žalobkyňa v podaní zo dňa 21.06.2023 mala za to, že argumentácia žalovaného je nepresvedčivá, o čom svedčí aj postupnosť jeho krokov. Uviedla, že žalovaný obdržal žalobu dňa 03.04.2023, pričom už táto mohla slúžiť ako výzva na zaplatenie a podnet na mimosúdne vybavenie veci, ak by o takýto postup mal žalovaný skutočný záujem. Žalovaný však sumu 800 EUR poukázal až 09.05.2023, teda viac ako mesiac po obdržaní žaloby a až tri týždne po tom, čo podal vyjadrenie z 18.04.2023. Podľa žalobkyne to nesvedčí o úprimnej snahe žalovaného vybaviť vec mimosúdne, ale skôr snahe navýšiť trovy konania. Ponechala preto na úvahu súdu, či jej prizná náhradu trov konania, ale nejaví sa jej spravodlivé, aby súd priznal trovy žalovanému. Jeho vyjadrenie je nadbytočné. Nebolo potrebné nič iné urobiť, iba zaplatiť. Záverom dodala, že náhrada trov právneho zastúpenia by jej patrila aj vtedy, ak by žalovanému bola doručená listina s rovnakým obsahom ako mu bola doručená žaloba, len by nebola nazvaná žaloba, ale predžalobná upomienka, a to za dva úkony právnej služby, ak by žalovaný jej nárok nielen uznal, ale aj zaplatil. Samotné uznanie nároku bez zaplatenia veci mimosúdne nerieši.

9. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Keďže žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť skôr než sa začalo pojednávanie, súd postupom podľa § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil. Na prípadný nesúhlas žalovaného by súd vzhľadom na skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním, ani neprihliadal.

13. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Podľa § 256 ods. 2 CSP ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

15. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Civilný sporový poriadok upravuje náhradu trov konania v prípade zastavenia konania v ustanovení § 256 ods. 1 CSP, ktoré predpokladá procesné zavinenie niektorej zo strán sporu na zastavení konania. Späťvzatie žaloby samo o sebe je z procesného hľadiska príčinou zastavenia konania, avšak s ohľadom na konkrétne okolnosti, je súd povinný pri rozhodovaní o trovách konania pri zastavení konania skúmať procesnú zodpovednosť na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Späťvzatie žaloby je síce dispozitívnym úkonom žalobcu majúcim za následok zastavenie konania, avšak k tomuto úkonu môže žalobcu priviesť aj správanie žalovaného po začatí konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. Pokiaľ však žalobca žalobu musel zobrat späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania a v dôsledku toho odpadnutia predmetu sporu, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania.

18. V danom prípade žalobca vzal žalobu späť práve pre správanie žalovaného, keďže tento svojou úhradou zo dňa 09.05.2023 spôsobil odpadnutie predmetu sporu a v konaní by nebolo ďalej o čom rozhodovať, a teda podľa zásady zavinenia na zastavení konania by žalobkyňi prináležala náhrada trov konania v súlade s § 256 ods. 1 CSP..

19. Žalovaný však poukazoval na zavinenie žalobkyne vôbec na začatí súdneho konania, keďže žalobkyňa si pred začatím súdneho konania u žalovaného neuplatnila svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie. Žalobkyňa si uplatnila svoj nárok až priamo žalobou. S ohľadom na uvedené by žalovanému mala prináležať náhrada trov konania podľa § 256 ods. 2 CSP, nakoľko žalobkyňa skutočne nevyužila možnosť predsúdne kontaktovať žalovaného, svoj nárok si pred uplatnením na súde neuplatnila priamo u žalovaného. Ten sa až zo žaloby dozvedel o nároku žalobkyne, ktorý bezprostredne vo vyjadrení k žalobe uznal a následne žalobkyňi ešte v priebehu procesného postupu podľa § 167 CSP vyplatil.

20. Súd s ohľadom na uvedené vzhladol dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý v súlade s § 257 CSP nepriznal stranám sporu náhradu trov konania. Súd totiž má za to, že s ohľadom na všetky stranami uvádzané skutočnosti, súdne konanie nemuselo prebehnúť pri využití predsúdneho uplatnenia nároku zo strany žalobkyne. Ak žalobkyňa poukazuje na to, že žalovaný sám, bez iniciatívy zo strany žalobkyne, mal ešte pred začatím súdneho konania plniť, súd sa s jej názorom nestotožňuje. Žalovaný nemohol vedieť, že žalobkyňa si chce uplatniť svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie, ani nemohol sám určiť výšku, v akej žalobkyňa považuje finančné zadostučinenie za primerané. Pre plnenie zo strany žalovaného tak bol nevyhnutne potrebný krok zo strany žalobkyne (hoc aj nezastúpenej advokátom), z ktorého by vyplynulo, akú výšku primeraného finančného zadostučinenia si u žalovaného uplatňuje. Ak ďalej žalobkyňa uvádza, že by jej beztak i pri predžalobnej výzve patrila náhrada trov právneho zastúpenia za dva úkony, nemožno neprihliadnuť na skutočnosť, že zo späťvzatia žaloby vyplýva, že jej súdne trovy sú podstatne vyššie. Nehovoriac o tom, že v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy aj žalovanému, pričom týmto by sa v prípade predsúdneho uplatnenia nároku zo strany žalobkyne a následne jeho uznania a vyplatenia mohol vyhnúť. Do pozornosti je taktiež potrebné dať prípadnú poplatkovú povinnosť, ktorá sa v prípade zo zákona oslobodeného spotrebiteľa prenáša následne na žalovaného dodávateľa (v prípade úspechu spotrebiteľa v spore).

Poučenie:

2

17Csp/26/2023

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.